

Sygn. akt III CSK 428/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku A. K.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta K.
i Gminy Miejskiej K.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 14 listopada 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestników Gminy
Miejskiej K. oraz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa kwoty po 600 zł (sześćset zł) tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w K. - w sprawie o zasiedzenie - oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 19 września 2012 r.

Na postanowienie Sądu drugiej instancji wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego samoistności posiadania posiadacza, który zawarł umowę najmu rzeczy posiadanej z podmiotem do tego nieuprawnionym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli skarżący wskazuje jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien on sformułować to zagadnienie, przytoczyć argumenty prowadzące do niejednorodnych wniosków oraz uzasadnić jego istotny charakter. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie istotności oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, nie publ., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Zagadnienia prawne mające – zdaniem skarżącego – uzasadniać przyjęcie skargi zostały sformułowane w oderwaniu od podstaw; inaczej mówiąc, podstawa kasacyjna skupiająca się na naruszeniu art. 65 k.c., uwzględniający zakres

kognicji Sądu Najwyższego (art. 398¹³ § 1 k.p.c.), nie umożliwia rozstrzygnięcia tych zagadnień.

Ponadto, zarzuty sformułowane w skardze wymierzone są w ustalenia faktyczne i ocenę dowodów dokonanych przez Sąd, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 k.p.c.

[l.n]